

Kärlekens törst

En kyriemässa om längtan

Detta är en kyriemässa med Eldkvarns sånger samt texter från Job och Psaltaren. Det är törsten som driver oss framåt. Törsten efter vatten, efter rättvisa och inte minst efter kärlek.

Kärlek som har gått sönder och brustenhet både i tillvaron och i relationer är ett återkommande tema hos Eldkvarn. Men skilsmässor och brusten kärlek är ämnen som sällan tas upp i kyrkan, trots att så många har erfarenhet av detta.

Törsten efter kärlek gör oss till människor, men gör oss samtidigt sårbara. Vi måste samtala om det som gör ont. Den finns en möjlighet bakom det som fallit isär. "Någonting skall falla för att ett hjärta skall slå" sjunger Plura och Eldkvarns musik blir i denna mässa de pågående samtalen där det vackra inte sällan ligger gömt i skärvorna, i det isärslagna. Och det är ur dessa skärvor som krukmakaren skapar ett nytt kärl. I det brustna rymms mässans mysterium.

Medverkande:

Plura Jonsson - sång och gitarr, **Carla Jonsson** - gitarr, **Tony Thorén** - bas, **Werner Modiggård** - trummor och **Claes von Heijne** - keyboards.

Valle Erling - presentation av Eldkvarn, **Anna Leitzinger** - meditation, **Ola Sigurdson** - meditation och **Mikael Ringlander** - celebrant.

Ljud: Erik Tott - Kotte Management

Text och musik: Plura Jonsson

Mässans texter utgörs av citat och tolkningar av Pluras texter.

Låtval, bearbetning av mässans texter av Valle Erling och Mikael Ringlander

Överlåtelsebön

*Gud, Mitt hjärta slår
vem är jag
vad är jag för människa
skulle en sån som jag bli insläppt i himlen
jag har brutit nästan alla din bud.
känns som jag faller ur nådens hand.
Gud låt mig falla i den.
Gud se mig, hör mig här i ditt hus
Hjälp mig att hålla huvudet högt
Amen*

In från regnet

*Jag kommer in från regnet, hungrig och våt.
Jag ligger här på sängen med stövlarna på.
Vad gör jag här i stan, jag talar inte språket längre.
Vad gör jag här, där alla vackra kvinnor hänger.*

*Jag kommer in från mörkret, blind som ett nyfött barn.
Jag kommer från en plats norr om stan.
Vad gör jag här, jag har glömt hur man älskar.
Bandet spelar upp, men jag har levt för länge utan sällskap.*

*Jag kommer in från kylan, jag åkte mot himmelen i väst.
Jag fann ett stort hus med rum att hyra,
nu behöver jag en doktor eller präst.
Allt är sig likt - samma smuts, samma slavar.
Gud jag behöver din röst, i dessa dagar.*

*Jag står och ser ut genom fönstret,
jag hör regnet och allting är svart.
Jag låter frågorna hänga i mörkret,
ingen svarar väl ändå inatt.*

*Jag kommer in från regnet, jag måste ut igen.
Jag kommer in för pengar, frågan är:
Hur, var, när och vem?
Jag rör mig fort, jag har det i mitt blod.
Hon såg det i mina kort, mitt hem och mitt bord*

*Jag rör mig mot ett land, mellan sjö och himmel.
Mellan fingrarna på min hand, där törsten brinner.
Mellan vråken och fälten, mellan månen och ljusets låga.
Mellan tystnaden och hjärtats slag, mellan det vackra och plågan.*

Jag vill inte förlora igen

*Jag behövde en flaska vin,
för att komma ner i London.
Det blev aldrig mycket sömn,
jag sov kanske nå'n gång.
Mitt hjärta var en bilolycka i en snöstorm,
men jag stod upp när det blev morgon.
Den här gången är jag säker,
den här gången har jag lärt mig,
jag vill inte förlora igen.
En restaurang i Soho,
du och jag och en bukett blommor på bordet.
Några herrar från Italien satt bredvid,
dom såg på dig och jag förstod dem.
Jag glömmer dig aldrig den kvällen,
hur skulle jag kunna glömma vad vi gjorde.
I baksätet i taxin till mitt hotell,
timmarna på sängen innan du lämnade mig.
Jag vill inte förlora igen.
Jag vill inte förlora igen.
Jag vill inte förlora igen.
Söndagsmorgon och klockorna ringer,*

dom slår som en gong-gong.
Det har gått några år, det tog lite tid,
men nu är jag nere från London.
Nå'nting har hänt, det är en början eller ett slut,
det är äntligen morgon.
Jag är glad för vad vi haft,
jag är glad att vi höll fast,
jag vill inte förlora igen.
Jag vill inte förlora igen.
Jag vill inte förlora igen.

Som om du var här

Jag har lämnat stan
jag går med ryggen mot ljusen
Ännu ett djur i tystnaden
mellan dom svarta husen
Jag hör röster i vinden
något stryker mot kinden
Som om du var här
som om du var här

Jag går på en väg
jag kommer inte längre
Jag och mitt hjärta
står stilla i regnet
Jag hör någon som andas
en annan själ som vandrar
Som om du var här
som om du var här

Jag sitter i ett hus
med ett gammalt piano
Här finns inga applåder
men man ser stjärnorna och havet
Det är som livet gått isär
jag är i en annan värld
Som om du var här
som om du var här

Jag går över scenen
på de dödats teater
Där repliker kommer
ur transistorapparater
Det är nåt konstigt med rösten
men jag känner igen törsten
Som om du var här
som om du var här

Jag hör hur trummorna ropar i mörkret
jag hör vågorna som går över strand
eller är det ljudet av tysta timmar
som vrider sig runt i min hand

Jag tog en enkel biljett
jag ville bort från allt

Världen förändras
snart finns inget som är sant
Jag vet inte längre vad som händer
hur kan mitt hjärta bli till is mitt i elden
Som om du var här
som om du var här

Psaltaren 22:2-3

*Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?
Jag ropar förtvivlat, men du är långt borta.
Min Gud, jag ropar om dagen, men du svarar inte,
jag ropar om natten men finner ingen ro.*

Job 3:24-26

*Suckar har blivit mitt dagliga bröd, min klagan är som forsande vatten.
Det jag fruktade har drabbat mig, det jag bävade för har nått mig.
Jag finner ingen frid, ingen ro, ingen vila, bara vånda och kval.*

Meditation

Nådens hand

*Jag red in som en prins
ifrån en sjunkande stad
Klädd i onskans blommor
jag bar en magisk stav
Jag rörde mig snabbt
men jag älskade först
Ett hjärta utan nåd
slog i mitt bröst*

*Himmel
åh, himmel
Vad har jag gjort
Det känns som jag faller
ur nådens hand*

*Min trollstav är bruten
min last är tung
Men för några sekunder
var jag evigt ung
Kärleken helar
och kärleken lär
Jag har betalat priset
låt mig slippa det där*

*Dagarna äter
den som är svag
Sen kommer natten
sen nästa dag
Det finns dom som lever*

*för framtid och lycka
Jag har kommit hit
för att sparka bort kryckan*

*Himmel
åh, himmel
Vad har jag gjort
Det känns som jag faller
ur nådens hand*

*Spegel på väggen
vem är det där
Hur kunde jag tro
att jag var ensam här
Är jag ett spöke
är jag ännu vid liv
Är jag för tidig
har jag missat min tid*

*Jag har tagit mitt gift
min hjärna är varm
Jag reser genom skuggorna
tills jag kommer fram
Jag står på en kyrkogård
med en bruten stav
Jag lägger en ros
på min moders grav*

*Himmel
åh, himmel
Vad har jag gjort
Det känns som jag faller
Ur nådens hand*

Kärlekens tunga

*Tala till mig.
Jag hörde trummorna på stan,
dom sa att du lämnat mig.
Jag hörde vad demonerna sa,
det är slut och ingen kan hjälpa dig.
Jag trodde jag sett det mesta,
det här var inte vad jag väntade mig.*

*Låt mig höra kärlekens tunga,
säg att du älskar mig.
Kärlekens tunga, kärlekens tunga,
aldrig skall jag glömma dig.
Tala till mig.*

*Jag hör alla steg i trappen,
men inga går till min dörr.
Nu sitter du som en fjäril i natten och pratar som vi gjorde förr.
Allt det där om att va på väg nånstans,
när man är tillbaks där allt började.
Du vill höra kärlekens tunga säga orden igen.*

*Kärlekens tunga, kärlekens tunga,
aldrig skall du glömma mig.*

*Jag älskar dig mer än nånsin kommer att få veta.
Lycka till med allt, men du kommer att få leta.
Jag försöker att gå som en man nerför hjärtats ensamma gata.
Där kärlek och hat går hand i hand, sitter jag och bara saknar dig.
Nu är allt sagt och gjort och jag kommer aldrig att få tillbaka dig.*

*Låt mig höra kärlekens tunga, säh att du älskar mig.
Kärlekens tunga, kärlekens tunga, aldrig skall jag glömma dig.
Tala till mig. Tala till mig. Tala till mig. Tala till mig.
Jag försöker att gå som en man nerför hjärtats ensamma gata.
Tala till mig*

Meditation

Ett hus på stranden

*Jag vill aldrig se dig igen
en gång var du allt
min stjärna över Betlehem
Jag är trött på alla bakhåll
jag reser nu jag flyr
Jag lämnar dig på din bakgård
där aldrig morgonen gryr*

*Ett hus, ett hus på stranden
ett stort regn och svarta himlar
Ett hus, ett hus på stranden
under havsörnens vingar*

*Jag är inte mannen för dina gator längre
jag har sett för mycket
och det blir bara sämre
All rikedom för en kväll
så långt ögat kan se
Det är en stor bordell
och ett farligt spel*

*Ett hus, ett hus på stranden
en mink jagar på grunt vatten
Ett hus, ett hus på stranden
en vind som håller mig hela natten*

*Allt ditt ljus skymmer solen
för många förlorare
har suttit i den här stolen
Jag menar inget illa
din skuld är också min
Men jag tillhör det vilda
det är det jag försöker komma till*

*Ett hus, ett hus på stranden
som du aldrig hittar till*

*Ett hus, ett hus på stranden
ett hus, men du kan kalla det vad du vill
Ett hus...*

Nattvardsbönen

*Vi går genom mörker.
Mitt i vår Brustna värld kommer du.
Inget är dig främmande
Du blev av samma sort som vi människor fullt ut, och Gud samtidigt.
I den natt då han blev förrådd...*

Brödsbrytelsen

Brödet som vi bryter är en delaktighet av Kristi kropp.

*Så är vi, fastän många, en enda kropp,
ty alla får vi del av ett och samma bröd.*

Herrens bön

*Fader vår som är i himmelen.
Helgat varde ditt namn.
Tillkomme ditt rike.
Ske din vilja, såsom i himmelen
så ock på jorden.
Vårt dagliga bröd giv oss idag,
och förlåt oss våra skulder,
såsom ock vi förlåta
dem oss skyldiga äro,
och inled oss icke i frestelse
utan fräls oss ifrån ondo.
Ty riket är ditt och makten och
härligheten i evighet.
Amen.*

Utdelandet

Nånting måste gå sönder

*Nånting måste gå sönder, för att himlen ska va' blå.
Nånting inom oss som vi burit på.
Något ska falla, för att ett hjärta ska slå.
Något som stått så länge.
Någon som måste gå.*

*Nånting måste gå sönder, nånting inom mig gå isär.
Det finns inga under, ingen går hel ur det här.*

*Det är som med en god bok, älskling, som du och jag.
Efter det sista kapitlet vill man ha ännu en rad.
Vi är äldre nu och närmare himlens nav.*

Varför är det enda man minns det som aldrig blev av.

Nånting måste gå sönder...

*Här är fotstegen jag gått från famn till famn.
Här är allt som är förlorat som bär mitt namn.
Här är skammen i mitt hjärta, jag målade till dig.
Här är sången och orden som följer mig.*

*Nånting måste gå sönder, nånting inom mig går isär.
En del kallar det ett under, ingen går hel ur det här.*

*En morgon i april vid Stockholms vatten.
Törsten drog mig hit, som ett djur om natten,
solen står i väster, den brinner över sjön,
som en silvertråd i en sprucken söm.
Jag har dragit pilen ur hjärtat, jag har vaknat ur en dröm,
jag går med månen över bron, mellan vaka och sömn.
Jag är lycklig för att finnas, jag är lycklig för att gå,
låt det va' saker omkring mig som jag aldrig ska förstå.
Vi lever i lyckliga, lyckliga, lyckliga tider...*

Nånting måste gå sönder...

*Nånting måste hända, jag lär mig aldrig sätta punkt.
Låt det gå ännu en stund, det sägs att världen är ung.
Lämna allt bakom dig, det var inte lyckan som log.
Det var något inom dig, som aldrig får nog.*

Nånting måste gå sönder...

Lyckliga, lyckliga, lyckliga tider...

Tackbön

*Gud, Din kärlek helar och din kärlek lär.
Mitt hjärta var en bilolycka i en snöstorm,
med jag stod upp när det blev morgon.
Den här gången är jag säker,
den här gången har jag lärt mig.
Vi lever av din kärlek, Himlen är nära.*

Välsignelsen

*Må din väg gå dig till mötes och
vinden vara din vän
må solen värma din kind och
regnet vattna själens jord och
tills vi möts igen må Gud hålla dig i sin hand*

Sändningsord

*Det här är en kärlekssång,
det här är din stund på jorden.*

*Ingenting du sett på film nå'gång,
ingenting ur litteraturhistorien.
Du bär en värld på dina axlar,
och nu måste du börja gå.*

Ikväll stannar jag hos dig

*Minns du resan och natten tillsammans,
vi satt på ett järnvägscafé.
Vi hade just gått över gränsen, vi hade just kommit ner.
Du sa: Vem trodde det här för en vecka sen.
Jag sa: Allt som händer står skrivet på stjärnhimlen.
Den som älskar ger sig av,
sorg får den som blir kvar.
Jag visste vad jag ville ha.
Ikväll, stannar jag hos dig.
Ikväll, stannar jag hos dig.*

*Du tog min hand, jag fick din ring,
jag hörde tåg som kom och gick.
Du var en främling för mig,
men det var nåt i din blick.
Nånting helt, nånting brustet,
nåt långt bort, nånting nära.
Nånting dyrbart du bar på,
som även jag ville bära.
Nåt jag kände igen som en skärva ifrån länge sen.
Var du min fiende eller vän?
Ikväll, stannar jag hos dig.
Ikväll, stannar jag hos dig.*

*Sen gick vi ut i natten,
längs kusten utmed stranden,
bland båtarna i sanden,
in och ut på restauranger.
Älskling, nu säger du ofta att det var där som det hände,
att det var nånting inom dig som stjärnorna tände.
Nåt du kände igen,
nåt du hört för länge sen.
Älskling, säg det igen.
Ikväll, stannar jag hos dig.
Ikväll, stannar jag hos dig.*